

บทที่ 4

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2

ในการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีสรรพากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่นั้น สามารถพิจารณาได้จากสัดส่วนภาษีสรรพากรที่จัดเก็บได้ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (Tax-GPP ratio) สัดส่วนประเภทภาษีสรรพากรที่สำคัญต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด สัดส่วนภาษีอากรที่จัดเก็บได้ต่อค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บ (Tax Expense Ratio) โดยใช้งบประมาณรายจ่ายที่ใช้ในการจัดเก็บในการวิเคราะห์ วิเคราะห์ผลการจัดภาษีอากรที่จัดเก็บได้โดยการเปรียบเทียบกับประมาณการรายได้ภาษีสรรพากรที่กรมสรรพากรกำหนดไว้ ศึกษาสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรที่จัดเก็บได้ต่ออัตรากำลังเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้ยังสามารถศึกษาอัตราการเติบโตของผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรโดยการเปรียบเทียบกับอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด และเปรียบเทียบกับอัตราการเปลี่ยนแปลงผลการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรโดยรวม เพื่อให้ทราบว่ามีแนวโน้มหรือทิศทางการจัดเก็บเป็นอย่างไร

4.1 นโยบายและมาตรการภาษีสรรพากรที่สำคัญในช่วงปีงบประมาณ 2539 - 2546

4.1.1 มาตรการส่งเสริมกิจการวิเทศนกิจให้สามารถแข่งขันกับศูนย์กลางทางการเงินอื่นได้ โดยการตราพระราชกฤษฎีกาเวนภาษีเงินได้ 3 ฉบับ คือ พระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 306 -308 ปี 2540 โดยยกเว้นภาษีเงินได้ที่เป็นค่าธรรมเนียมผู้ประกอบการวิเทศนกิจ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมและเงินกำไรอื่น

4.1.2 มาตรการส่งเสริมและฟื้นฟูธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

- โดยยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินได้พึงประเมินจากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนการได้มา ในปี 2540 และมีการขายภายหลังจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 1 ปี แต่ไม่เกินวันที่ 31 ธันวาคม 2540

- การลดอัตรากำไรธุรกิจเฉพาะจากร้อยละ 3.0 เหลือเพียงร้อยละ 0.1 ตั้งแต่วันที่ 5 กรกฎาคม 2543-2546

4.1.3 มาตรการภาษีโดยการเปลี่ยนแปลงกฎหมายใหม่ ได้แก่

- ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อช่วยให้ประชาชนมีรายได้หลังการหักภาษี ณ ที่จ่าย เพิ่มขึ้น ในปีภาษี 2542 ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีเงินได้สุทธิ 50,000 บาทแรก และในปี ภาษี 2546 ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีเงินได้สุทธิ 80,000 บาทแรก นอกจากนี้ยังมีการปรับปรุงการหักค่าลดหย่อนต่างๆ ได้แก่ เพิ่มค่าลดหย่อนดอกเบี้ยกู้เพื่อที่อยู่อาศัยในปีภาษี 2543 และเพิ่มค่าลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตในปีภาษี 2546

- ภาษีเงินได้นิติบุคคล ในปี 2543 มีการประกาศขยายเวลาการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล ครั้งปี ประจำปีภาษี 2542 โดยขยายเวลาชำระไปเป็นเดือนกุมภาพันธ์ 2543 และในปี 2544 ได้มีการปรับปรุงระบบภาษีหัก ณ ที่จ่าย โดยการเพิ่มประเภทเงินได้ที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ซึ่งเดิมไม่ต้องหัก ได้แก่ เงินได้จากการให้บริการ รางวัล ส่วนลด หรือประโยชน์ใดๆ จากการส่งเสริมการขาย และค่าประกันวินาศภัย

- ภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อกระตุ้นการบริโภคของประชาชน โดยการลดอัตราภาษีจากร้อยละ 10 เป็นร้อยละ 7 ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2544 เป็นต้นมา ซึ่งอัตราภาษีร้อยละ 10 นั้น มีการปรับเพิ่มจากร้อยละ 7 ในปี 2540 ตามคำแนะนำของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้รัฐ และลดปัญหาการขาดทุนบัญชีเงินสะพัด นอกจากนี้ยังมีการยกเลิกภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ของยอดรายรับ

4.1.4 มาตรการเพื่อการส่งเสริมปรับปรุง โครงสร้างหนี้ของภาคธุรกิจ ในปี 2540 โดยการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์การปรับปรุง โครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงินตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ซึ่งถือเป็นมาตรการส่งเสริมให้เจ้าหนี้อื่นที่มีใช้สถาบันการเงินได้มีการปรับปรุง โครงสร้างหนี้ และได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเช่นเดียวกับสถาบันการเงิน เพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการได้ทั้งระบบ และสนับสนุน ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ เพื่อดำเนินการรับซื้อ รับโอนสินทรัพย์ของสถาบันการเงิน

4.1.5 มาตรการภาษีปรับ โครงสร้างองค์กร เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการซึ่งเป็นบริษัทมหาชน จำกัด หรือบริษัทจำกัดที่ควบ โอนกิจการทั้งหมด และควบ โอนกิจการบางส่วนให้แก่กัน สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ โดยกำหนดให้บริษัทมหาชน จำกัด หรือบริษัทจำกัดที่ควบ โอนกิจการให้แก่กัน ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์

4.1.6 มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการลงทุน โดยมีนโยบายกระตุ้นการลงทุนของภาคธุรกิจด้วยการลดภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล ด้วยการกำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ที่ลงทุนซื้อทรัพย์สินใช้ในการประกอบกิจการ สามารถหักค่าเสื่อม และค่าเสื่อมราคาในทรัพย์สินดังกล่าวได้ในอัตราเร่งเป็นสองเท่าตลอดอัตราเดิมของอายุการใช้งาน ในปี 2543

4.17 มาตรการภาษีเพื่อเพิ่มทุนของสถาบันการเงิน เพื่อส่งเสริมให้มีการบริหารและการจัดการสินทรัพย์ด้วยคุณภาพเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ และเพื่อส่งเสริมให้มีการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ กำหนดให้มีการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่บริษัทบริหารสินทรัพย์สำหรับกำไรสุทธิของการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่รับซื้อ หรือรับโอนจากสถาบันการเงิน และยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่กิจการของสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์

4.1.8 มาตรการบรรเทาภาระภาษีให้แก่ข้าราชการ โดยกำหนดให้ข้าราชการผู้เข้าร่วมโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนด หักค่าใช้จ่ายกรณีเงินขวัญถุงที่ได้รับในปีที่ 2 ได้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ สำหรับเงินได้ที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2542 เป็นต้นไป

4.2 ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ภาษีสรรพากรเมื่อเทียบกับเปรียบเทียบงบประมาณการ

พิจารณาจากตารางที่ 4.1 และแผนภูมิที่ 4.1 พบว่า สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 สามารถจัดเก็บภาษีสรรพากรได้ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546 ได้ดังนี้ ปีงบประมาณ 2539 ซึ่งเป็นปีแรกของการจัดตั้งสำนักงาน ซึ่งสามารถจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการเป็นจำนวนเงิน 44.137 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 14.28 มีค่าความพยายามในการจัดเก็บ 1.14 แสดงว่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีสูงกว่าปกติ ประสิทธิภาพการจัดเก็บอยู่ในระดับที่สูงกว่าปกติ แต่ปีงบประมาณ 2540-2543 ผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรต่ำกว่าประมาณการ มีค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีเท่ากับ 0.96 , 1.00 , 0.84 และ 0.76 ตามลำดับ สำหรับในปีงบประมาณ 2541 ที่มีค่าความพยายามเท่ากับ 1 แสดงว่าประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีปกติ และนับตั้งแต่ปีงบประมาณ 2544-2546 สามารถจัดเก็บภาษีได้สูงกว่าประมาณมาโดยตลอด โดยคิดเป็นร้อยละ 10.26 , 0.03 และ 4.04 ตามลำดับ มีค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีเท่ากับ 1.10 , 1.00 และ 1.04 แสดงว่ามีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอยู่ในระดับปกติ

โดยสรุป ในการวัดประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีสรรพากรรวมเปรียบเทียบกับประมาณการพบว่ามี 5 ปีงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ คือ ปี 2539, 2541, 2544, 2545 และ 2546 แต่เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพในช่วงเวลาศึกษา พบว่าประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีก่อนข้างต่ำ คือ มีค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 0.98 ซึ่งแสดงว่ามีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอยู่ในระดับต่ำ

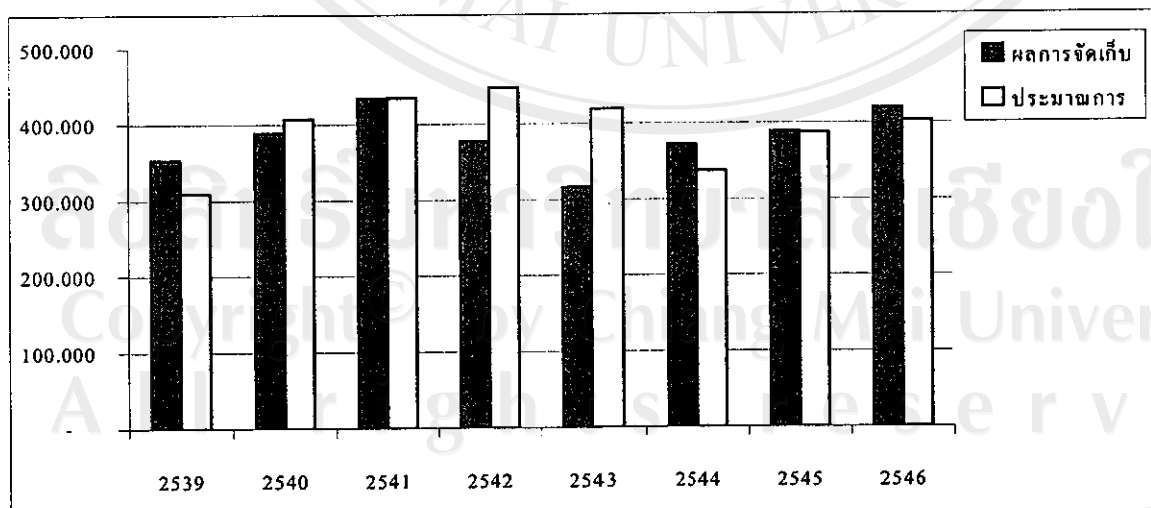
ตารางที่ 4.1 ผลการจัดเก็บภาษีอากรเปรียบเทียบกับประมาณการ ของสำนักงานสรรพากร
พื้นที่เชียงใหม่ 2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

ปีงบประมาณ	ผลการจัดเก็บ T (ล้านบาท)	ประมาณการ \hat{T} (ล้านบาท)	เปรียบเทียบผลจัดเก็บ / ประมาณการ		ประสิทธิภาพ E
			(ล้านบาท)	(ร้อยละ)	
2539	353.239	309.102	44.137	14.28	1.14
2540	388.835	407.030	-18.195	-4.47	0.96
2541	434.487	434.813	-0.326	-0.07	1.00
2542	377.364	447.667	-70.303	-15.70	0.84
2543	316.694	419.214	-102.520	-24.46	0.76
2544	372.075	337.448	34.627	10.26	1.10
2545	388.242	387.099	1.143	0.30	1.00
2546	419.263	402.966	16.297	4.04	1.04
					Mean = 0.98

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 (2539,2540,2541,2542,2543,2544,2545,2546)

แผนภูมิที่ 4.1 แสดงผลการจัดเก็บภาษีอากรเปรียบเทียบกับประมาณการ ของสำนักงานสรรพากร
พื้นที่เชียงใหม่ 2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

หน่วย : ล้านบาท

ที่มา : จากตารางที่ 4.1

4.2.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

พิจารณาจากตารางที่ 4.2 จะพบว่า ผลการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสามารถจัดเก็บภาษีได้ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546 ได้ต่ำกว่าประมาณการเกือบทุกปี ยกเว้นปี 2539 2541 และ 2546 ที่สามารถจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการเป็นจำนวนเงิน 30.936 , 23.720 และ 0.943 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 23.36 , 12.35 และ 0.62 ตามลำดับ มีค่าความพยายามในการจัดเก็บ 1.23 , 1.12 และ 1.01 แสดงว่าประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีในปีงบประมาณ 2539 และ 2541 สูงกว่าปกติ ในปีงบประมาณ 2540 และ 2542-2545 ผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรต่ำกว่าประมาณการทุกปี โดยเฉพาะในปีงบประมาณ 2543 เป็นปีที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการมากที่สุด คือ มีค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีเท่ากับ 0.64 แสดงว่าประสิทธิภาพการจัดเก็บอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ

โดยสรุป ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเปรียบเทียบกับประมาณการ พบว่ามีค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีใกล้เคียง 1 ทุกปี ยกเว้นปี 2542-2543 ที่ประสิทธิภาพการจัดเก็บค่อนข้างต่ำ ทั้งเนื่องในระยะเวลาดังกล่าวสถานะเศรษฐกิจอยู่ในภาวะตกต่ำ มีการลดและเลิกการจ้างงาน การลดลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ซึ่งส่งผลให้ประสิทธิภาพในช่วงเวลาการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าความพยายามเฉลี่ยอยู่ที่ 0.98 เท่านั้น

ตารางที่ 4.2 ผลการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเปรียบเทียบกับประมาณการ ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

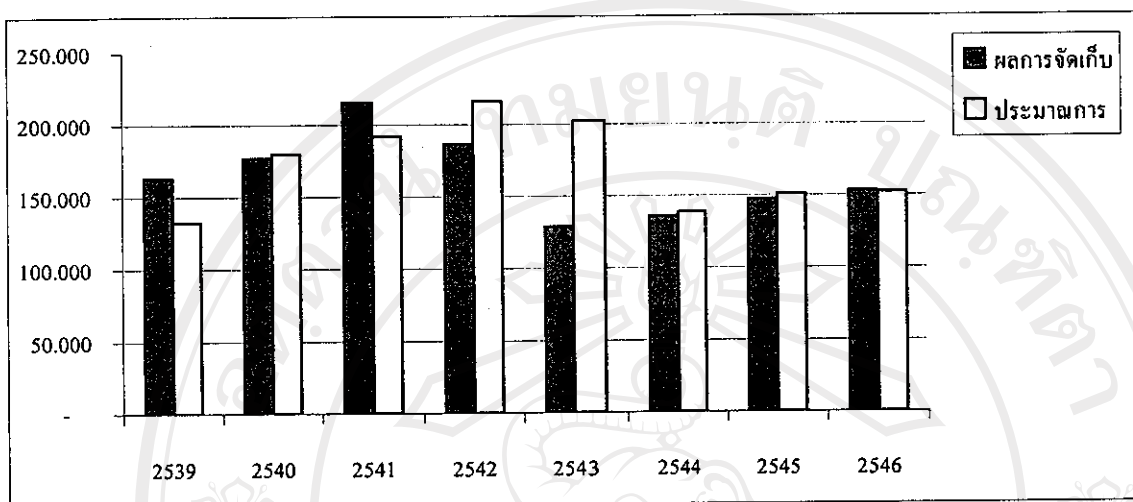
ปีงบประมาณ	ผลการจัดเก็บ T (ล้านบาท)	ประมาณการ \hat{T} (ล้านบาท)	เปรียบเทียบผลจัดเก็บ / ประมาณการ		ประสิทธิภาพ E
			(ล้านบาท)	(ร้อยละ)	
2539	163.350	132.414	30.936	23.36	1.23
2540	177.199	179.783	-2.584	-1.44	0.99
2541	215.774	192.054	23.720	12.35	1.12
2542	186.821	216.319	-29.498	-13.64	0.86
2543	128.821	202.570	-73.749	-36.41	0.64
2544	135.808	138.484	-2.676	-1.93	0.98
2545	147.489	151.037	-3.548	-2.35	0.98
2546	153.136	152.193	0.943	0.62	1.01
					Mean = 0.98

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 (2539,2540,2541,2542,2543,2544,2545,2546)

แผนภูมิที่ 4.2 แสดงผลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลเปรียบเทียบงบประมาณการ

ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

หน่วย : ล้านบาท

ที่มา : จากตาราง 4.2

4.2.2 ภาษีเงินได้นิติบุคคล

พิจารณาจากตารางที่ 4.3 และแผนภูมิที่ 4.3 จะพบว่า ผลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลที่จัดเก็บได้ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546 มี 3 ปีงบประมาณที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ คือ 2539 2540 และ 2542 โดยจัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการเป็นจำนวนเงิน 2.461 , 1.786 และ 18.818 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9.50 , 5.52 และ 32.21 ตามลำดับ โดยเฉพาะปีงบประมาณ 2542 จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการมากที่สุด มีค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีเพียง 0.68 แสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บที่อยู่ในระดับต่ำกว่าปกติค่อนข้างมาก สำหรับในปีอื่นนั้นจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการ โดยปีงบประมาณ 2544 เป็นปีที่สามารถจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการมากที่สุด คือ จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการจำนวน 20.923 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 33.68 มีค่าความพยายามในการจัดเก็บอยู่ที่ 1.34 แสดงถึงประสิทธิภาพการจัดเก็บที่อยู่ในระดับสูงกว่าปกติ

โดยสรุป ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลเปรียบเทียบกับประมาณการ พบว่ามีประสิทธิภาพทุกปี ยกเว้นปี 2539 , 2541 และ 2542 ที่ประสิทธิภาพการจัดเก็บต่ำ ทั้งเนื่องจากรลดการลงทุน โครงการขนาดใหญ่ของรัฐบาล และการได้รับผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยน โดยเฉพาะนิติบุคคลที่ทำการค้ากับต่างประเทศ ทำให้กำไรของผู้ประกอบการลดลง แต่ประสิทธิภาพในช่วงเวลาการศึกษาอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าความพยายามเฉลี่ยอยู่ที่ 1.04

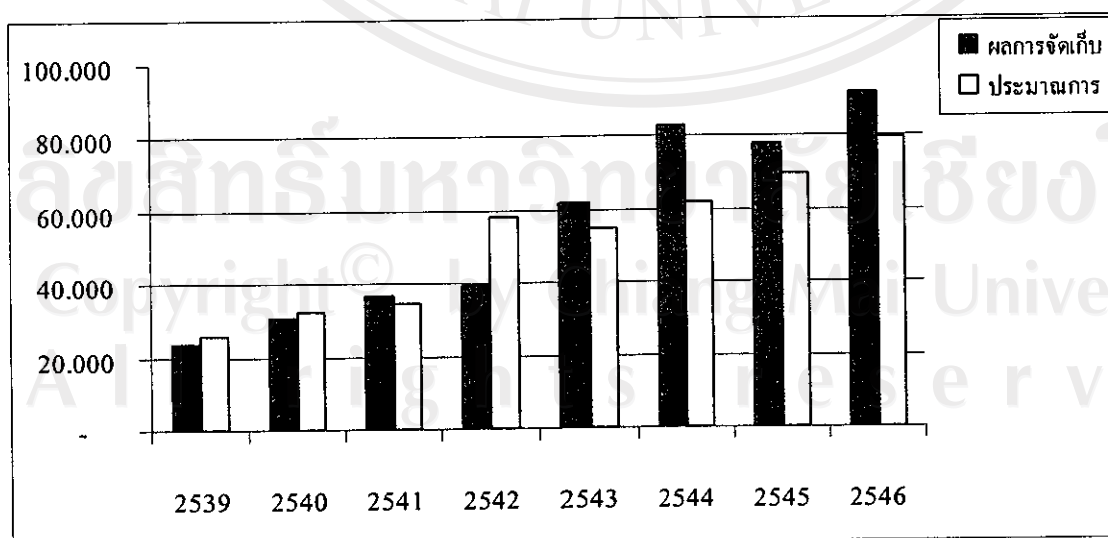
ตารางที่ 4.3 ผลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลเปรียบเทียบกับประมาณการ ของสำนักงาน
สรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

ปีงบประมาณ	ผลการจัดเก็บ T (ล้านบาท)	ประมาณการ \hat{T} (ล้านบาท)	เปรียบเทียบผลจัดเก็บ / ประมาณการ		ประสิทธิภาพ E
			(ล้านบาท)	(ร้อยละ)	
2539	23.440	25.901	-2.461	-9.50	0.90
2540	30.560	32.346	-1.786	-5.52	0.94
2541	36.723	34.554	2.169	6.28	1.06
2542	39.606	58.424	-18.818	-32.21	0.68
2543	62.183	54.711	7.472	13.66	1.14
2544	83.037	62.114	20.923	33.68	1.34
2545	78.159	69.654	8.505	12.21	1.12
2546	91.725	79.714	12.011	15.07	1.15
					Mean = 1.04

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 (2539,2540,2541,2542,2543,2544,2545,2546)

แผนภูมิที่ 4.3 แสดงการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลเปรียบเทียบกับประมาณการ ของสำนักงาน
สรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

หน่วย : ล้านบาท

ที่มา : จากตารางที่ 4.3

4.2.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม

พิจารณาจากตารางที่ 4.4 และแผนภูมิที่ 4.4 จะพบว่า ผลการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539–2546 นั้น สามารถจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการทุกปีงบประมาณ ยกเว้นปีงบประมาณ 2545 เท่านั้นที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ คิดเป็นร้อยละ 3.51 มีค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีเพียง 0.96 แสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บที่อยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ ผลการจัดเก็บในปีอื่นๆ นั้นสามารถจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการ โดยปีงบประมาณ 2541 เป็นปีที่สามารถจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการมากที่สุด คือ จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการจำนวน 25.495 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 26.82 มีค่าความพยายามในการจัดเก็บเท่ากับ 1.27 แสดงถึงประสิทธิภาพการจัดเก็บที่อยู่ในระดับสูงกว่าปกติ ทั้งนี้เนื่องจากในปีดังกล่าว มีการปรับอัตราภาษีเพิ่มเป็นร้อยละ 10 ตามนโยบายของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF)

โดยสรุป ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเปรียบเทียบกับประมาณการ พบว่ามีประสิทธิภาพทุกปี ยกเว้นปี 2545 ที่ประสิทธิภาพการจัดเก็บต่ำ เนื่องจากในปีดังกล่าวมีเหตุการณ์ไม่ปกติ คือ ภาวะการก่อการร้ายและสงคราม ซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษี ทั้งนี้เนื่องภาษีมูลค่าเพิ่มส่วนใหญ่มาจากธุรกิจภาคบริการและรับเหมา แต่ประสิทธิภาพในช่วงเวลาการศึกษาอยู่ในระดับสูงโดยมีค่าความพยายามเฉลี่ยอยู่ที่ 1.04

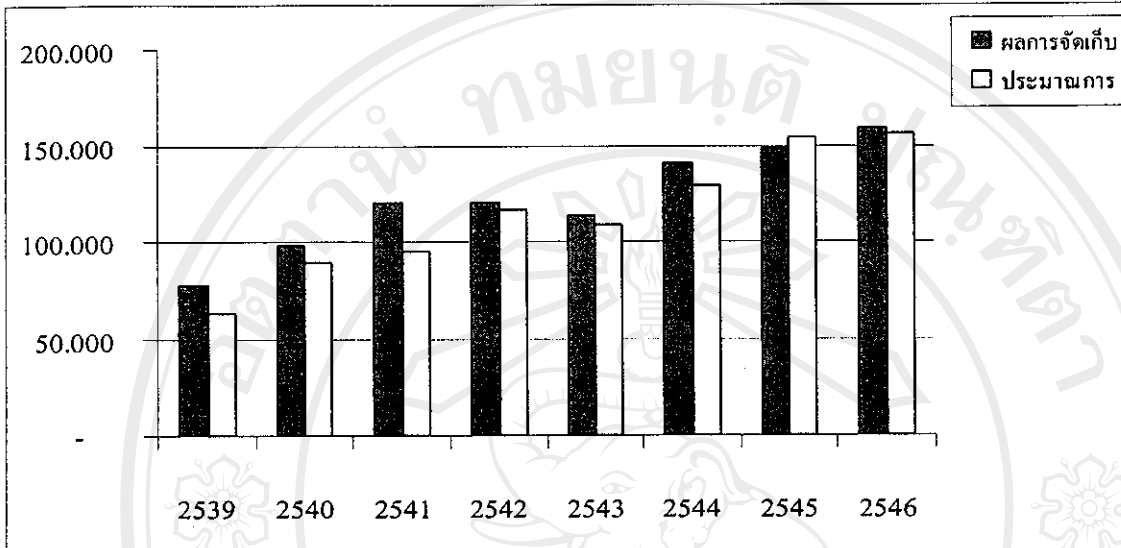
ตารางที่ 4.4 ผลการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเปรียบเทียบกับประมาณการ ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

ปีงบประมาณ	ผลการจัดเก็บ T (ล้านบาท)	ประมาณการ \hat{T} (ล้านบาท)	เปรียบเทียบผลจัดเก็บ / ประมาณการ		ประสิทธิภาพ E
			(ล้านบาท)	(ร้อยละ)	
2539	77.256	62.756	14.500	23.11	1.23
2540	97.887	89.000	8.887	9.99	1.10
2541	120.570	95.075	25.495	26.82	1.27
2542	120.229	116.167	4.062	3.50	1.03
2543	113.248	108.784	4.464	4.10	1.04
2544	141.203	128.670	12.533	9.74	1.10
2545	149.026	154.450	-5.424	-3.51	0.96
2546	159.130	156.257	2.873	1.84	1.02
					Mean = 1.09

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 (2539,2540,2541,2542,2543,2544,2545,2546)

แผนภูมิที่ 4.4 แสดงการจ้ดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเปรียบเทียบกับประมาณการ ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

หน่วย : ล้านบาท

ที่มา : จากตารางที่ 4.4

4.2.4 ภาษีธุรกิจเฉพาะ

พิจารณาจากตารางที่ 4.5 และ แผนภูมิที่ 4.5 จะพบว่า ผลการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะระหว่างปีงบประมาณ 2539-2541 สามารถจัดเก็บได้จำนวนมากกว่าช่วงปีงบประมาณ 2542-2546 ทั้งนี้เนื่องจากในปีงบประมาณ 2542 ได้โอนสิทธิการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะไปให้กรมที่ดินจัดเก็บและนำส่งแทนกรมสรรพากร และในปีงบประมาณ 2544 เป็นต้นมา ได้มีมาตรการเพื่อกระตุ้นธุรกิจภาคอสังหาริมทรัพย์โดยการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีจากร้อยละ 3.0 เหลือเพียงร้อยละ 0.1 ทำให้ผลการจัดเก็บลดลงอย่างมาก แต่ในปีงบประมาณ 2544-2546 สามารถจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการทุกปีงบประมาณ โดยในปีงบประมาณ 2544 เป็นปีที่สามารถจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 139.99 มีค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษี 2.40 แสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บที่อยู่ในระดับสูงกว่าปกติ ระหว่างปีงบประมาณ 2540-2543 ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดวิกฤตการณ์เศรษฐกิจ ธุรกิจภาคอสังหาริมทรัพย์อยู่ในสภาวะซบเซาอย่างมาก ส่งผลให้การจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะในช่วงระยะเวลาดังกล่าวได้ต่ำกว่าประมาณการทุกปีงบประมาณ โดยมีค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษี 0.78 , 0.54 , 0.49 และ 0.15 แสดงถึงประสิทธิภาพการเก็บที่ต่ำกว่าปกติ

โดยสรุป ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะเปรียบเทียบกับประมาณการ พบว่ามีเพียง 4 ปีที่มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บ คือ ปี 2539 และ 2544-2546 สาเหตุที่ประสิทธิภาพต่ำนั้นเนื่องจากระหว่างปี 2540-2543 เป็นช่วงที่สภาวะการค้าส่งหาริมทรัพย์ซบเซาเป็นอย่างมาก และการงดปล่อยสินเชื่อของธนาคาร สำหรับปี 2544 ที่มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บสูงมากนั้น เนื่องจากในปีดังกล่าวมีการปรับลดอัตราภาษีจากร้อยละ 3.0 เหลือร้อยละ 0.1 แต่ในการจัดทำประมาณการยังมีได้ปรับลดอัตราภาษี นอกจากนี้ตั้งแต่ปี 2544 เป็นต้นมา รัฐบาลได้กำหนดมาตรการอื่นๆ เพื่อกระตุ้นธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เช่น การลดอัตราภาษี โครงการให้ข้าราชการและประชาชนที่มีที่อยู่อาศัยราคาถูกหรือโครงการบ้านเอื้ออาทร ทำให้ธุรกิจภาคอสังหาริมทรัพย์เริ่มฟื้นตัวขึ้น สำหรับประสิทธิภาพในช่วงเวลาการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าความพยายามในการจัดเก็บเฉลี่ยอยู่ที่ 0.95

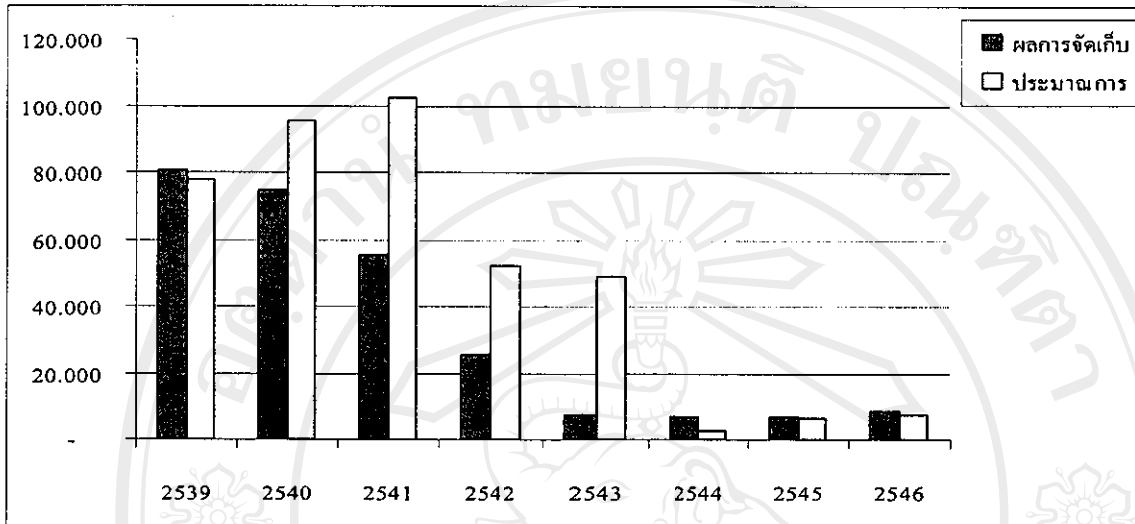
ตารางที่ 4.5 ผลการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะเปรียบเทียบกับประมาณการ ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

ปีงบประมาณ	ผลการจัดเก็บ T (ล้านบาท)	ประมาณการ \hat{T} (ล้านบาท)	เปรียบเทียบผลจัดเก็บ / ประมาณการ		ประสิทธิภาพ E
			(ล้านบาท)	(ร้อยละ)	
2539	80.291	77.959	2.332	2.99	1.03
2540	74.514	95.637	-21.123	-22.09	0.78
2541	55.558	102.165	-46.607	-45.62	0.54
2542	25.763	52.148	-26.385	-50.60	0.49
2543	7.320	48.834	-41.514	-85.01	0.15
2544	6.842	2.851	3.991	139.99	2.40
2545	7.105	6.652	0.453	6.81	1.07
2546	8.452	7.686	0.766	9.97	1.10
					Mean = 0.95

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 (2539,2540,2541,2542,2543,2544,2545,2546)

แผนภูมิที่ 4.5 แสดงผลการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะเปรียบเทียบกับประมาณการ ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

หน่วย : ล้านบาท

ที่มา : จากตารางที่ 4.5

4.2.5 ภาษีจากอากรแสตมป์

พิจารณาจากตารางที่ 4.6 และแผนภูมิที่ 4.6 จะพบว่า ผลการจัดเก็บอากรแสตมป์ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546 สามารถจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการเพียง 3 ปี คือ 2543-2545 โดยจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการเป็นจำนวนเงิน 0.265 , 0.229 และ 1.241 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.29, 5.73 และ 30.19 มีค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีอยู่ที่ 1.07 , 1.06 และ 1.30 แสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บที่อยู่ในระดับสูงกว่าปกติ สำหรับในปีงบประมาณ 2539-2542 และ 2546 นั้น ผลการจัดเก็บต่ำกว่าประมาณการ โดยจัดเก็บต่ำกว่าประมาณการจำนวน 1.088 , 2.078 , 5.416 , 0.343 และ 0.614 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.03 , 2.078 , 5.416 , 8.83 และ 9.87 ตามลำดับ โดยในปีงบประมาณ 2542 เป็นปีที่มีค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีต่ำที่สุดคือ 0.41 แสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บที่อยู่ในระดับต่ำกว่ามาก

โดยสรุป ประสิทธิภาพการจัดเก็บอากรแสตมป์เปรียบเทียบกับประมาณการ พบว่า ประสิทธิภาพต่ำเกือบทุกปี ยกเว้นปี 2543-2545 ที่ประสิทธิภาพการจัดเก็บสูง แต่ประสิทธิภาพในช่วงเวลาการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าความพยายามเฉลี่ยอยู่ที่ 0.91

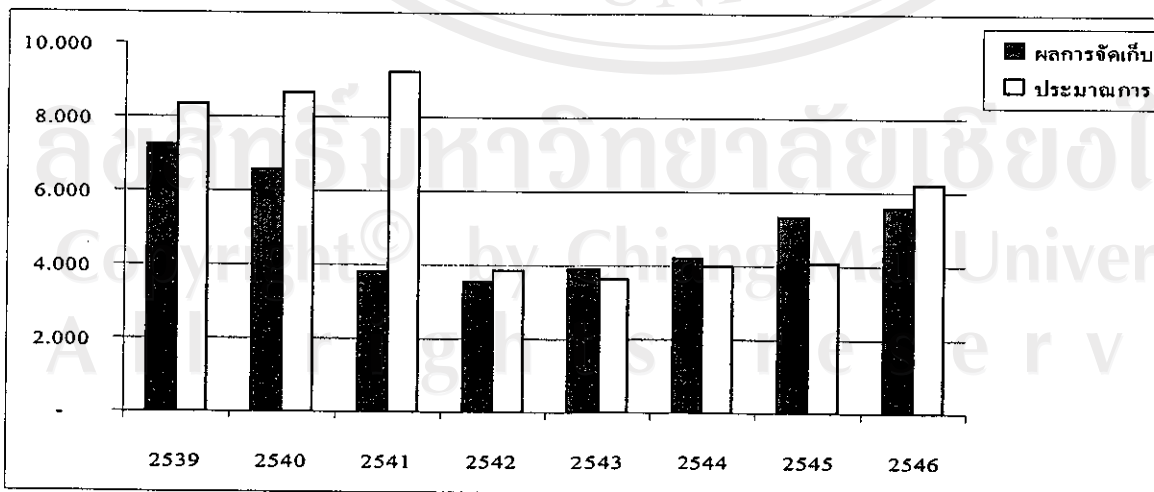
ตารางที่ 4.6 ผลการจัดเก็บอากรแสตมป์เปรียบเทียบกับประมาณการ ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

ปีงบประมาณ	ผลการจัดเก็บ T (ล้านบาท)	ประมาณการ \hat{T} (ล้านบาท)	เปรียบเทียบผลจัดเก็บ / ประมาณการ		ประสิทธิภาพ E
			(ล้านบาท)	(ร้อยละ)	
2539	7.263	8.351	-1.088	-13.03	0.87
2540	6.578	8.656	-2.078	-24.01	0.76
2541	3.831	9.247	-5.416	-58.57	0.41
2542	3.540	3.883	-0.343	-8.83	0.91
2543	3.901	3.636	0.265	7.29	1.07
2544	4.226	3.997	0.229	5.73	1.06
2545	5.351	4.110	1.241	30.19	1.30
2546	5.606	6.220	-0.614	-9.87	0.90
					Mean = 0.91

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 (2539,2540,2541,2542,2543,2544,2545,2546)

แผนภูมิที่ 4.6 แสดงผลการจัดเก็บอากรแสตมป์เฉพาะเปรียบเทียบกับประมาณการ ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

หน่วย : ล้านบาท

ที่มา : จากตารางที่ 4.6

4.2.6 ผลการจัดเก็บภาษีจากรายได้อื่น

พิจารณาจากตารางที่ 4.7 และแผนภูมิที่ 4.7 จะพบว่า ผลการจัดเก็บรายได้อื่นตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546 สามารถจัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการทุกปี ยกเว้นปีงบประมาณ 2544 และ 2545 ที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ โดยจัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ 0.378 และ 0.107 คิดเป็นร้อยละ 28.40 และ 8.95 ตามลำดับ มีค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีอยู่ที่ 0.72 และ 0.91 ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษิต่ำกว่าปกติ สำหรับในปีงบประมาณที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการนั้น ในปีงบประมาณ 2542 เป็นปีที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการมากที่สุด โดยจัดเก็บสูงกว่าประมาณการจำนวน 0.661 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 93.89 มีค่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีอยู่ที่ 1.94 แสดงถึงประสิทธิภาพการจัดเก็บที่สูงกว่าปกติค่อนข้างมาก

โดยสรุป ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้อื่นเปรียบเทียบกับประมาณการ พบว่า ประสิทธิภาพสูงทุกปี ยกเว้นปี 2544-2545 ที่ประสิทธิภาพการจัดเก็บต่ำ แต่ประสิทธิภาพในช่วงเวลาการศึกษาอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าความพยายามเฉลี่ยอยู่ที่ 1.32

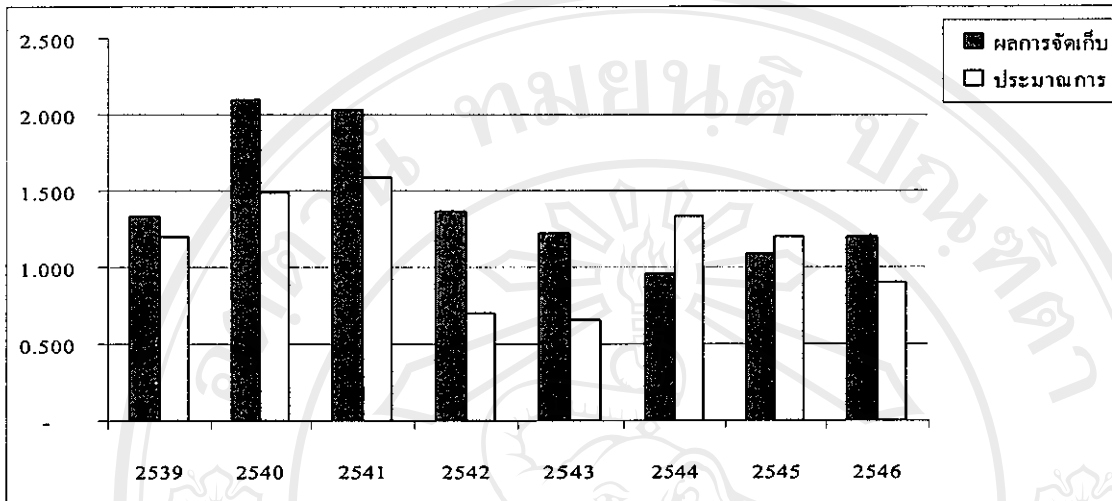
ตารางที่ 4.7 ผลการจัดเก็บรายได้อื่นเปรียบเทียบกับประมาณการ ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

ปีงบประมาณ	ผลการจัดเก็บ T (ล้านบาท)	ประมาณการ \hat{T} (ล้านบาท)	เปรียบเทียบผลจัดเก็บ / ประมาณการ		ประสิทธิภาพ E
			(ล้านบาท)	(ร้อยละ)	
2539	1.332	1.201	0.131	10.91	1.11
2540	2.097	1.488	0.609	40.93	1.41
2541	2.031	1.590	0.441	27.74	1.28
2542	1.365	0.704	0.661	93.89	1.94
2543	1.218	0.659	0.559	84.83	1.85
2544	0.953	1.331	-0.378	-28.40	0.72
2545	1.089	1.196	-0.107	-8.95	0.91
2546	1.197	0.896	0.301	33.59	1.34
					Mean = 1.32

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 (2539,2540,2541,2542,2543,2544,2545,2546)

แผนภูมิที่ 4.7 แสดงผลการจัดเก็บรายได้อื่นเปรียบเทียบกับประมาณการ ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

หน่วย : ล้านบาท

ที่มา : จากตารางที่ 4.7

4.3 ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ภาษีสรรพากรสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับผลการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากร

เมื่อวิเคราะห์อัตราการเปลี่ยนแปลงเป็นรายปีงบประมาณ พบว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของกรมสรรพากรอยู่ที่มีค่ามัธยฐาน (Median) 1.96 ขณะที่อัตราการเปลี่ยนแปลงของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 มีค่ามัธยฐาน (Median) อยู่ที่ 7.21 แสดงให้เห็นว่าอัตราการเพิ่มของการจัดเก็บสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 สูงกว่าอัตราการเพิ่มของกรมสรรพากร

เมื่อพิจารณาถึงอัตราการเพิ่มของการจัดเก็บภาษีสรรพากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 จะพบว่ามีอัตราเพิ่มเกือบทุกปี ยกเว้นปี 2542 และ 2543 ที่มีอัตราการเพิ่มลดลง โดยปีงบประมาณ 2542 ลดลงร้อยละ 13.15 และปีงบประมาณ 2543 ลดลงร้อยละ 16.08 ทั้งนี้เนื่องมาจากสถานะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ การปรับลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากอัตราร้อยละ 10 เป็นร้อยละ 7 การโอนสิทธิในการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะไปให้กรมที่ดินจัดเก็บและนำส่งให้ และนับจากปีงบประมาณ 2543 เป็นต้นมา สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 สามารถจัดเก็บภาษีสรรพากรในอัตราที่เพิ่มขึ้นมาโดยตลอด โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.49 , 4.35 และ 7.99 ตามลำดับ ขณะที่กรมสรรพากรก็สามารถจัดเก็บภาษีในอัตราที่เพิ่มขึ้นเกือบทุกปียกเว้นปี 2541 และ 2542 ที่จัดเก็บลดลง เนื่องจากสถานะเศรษฐกิจตกต่ำ และการปรับลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม

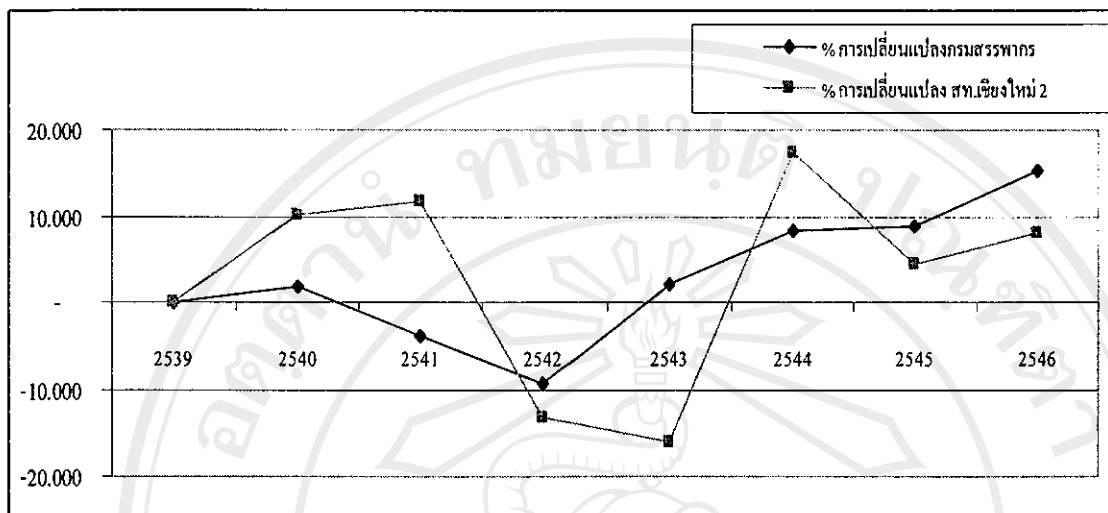
โดยสรุป ในการวัดประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 โดยการเปรียบเทียบกับอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากร พบว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลการจัดเก็บภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 สูงกว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของกรมสรรพากร ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีสรรพากรของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากได้มีการวางแผนและพัฒนากระบวนการจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การนำระบบกำกับดูแลผู้ประกอบการรายตัวมาใช้ในการปฏิบัติงานซึ่งได้ใช้ระบบก่อนที่กรมจะนำมาใช้ การสำรวจแหล่งภาษีอากร วางแผนงานให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาในท้องที่ดำเนินการในการกำกับ ดูแล ติดตาม และควบคุม การยื่นแบบชำระภาษีของผู้ประกอบการ ทำให้สามารถจัดเก็บภาษีได้เพิ่มมากขึ้น ทั้งถึงและครบถ้วน

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 เปรียบเทียบกับผลการจัดเก็บของกรมสรรพากร ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546

ปีงบประมาณ	ผลจัดเก็บกรมสรรพากร (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลงผลการจัดกรมสรรพากร (ร้อยละ)	ผลจัดเก็บ สท.เชียงใหม่ 2 (ล้านบาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลงผลจัดเก็บ สท.เชียงใหม่ 2 (ร้อยละ)
2539	508,832.40	-	353.239	-
2540	518,619.90	1.92	388.835	10.08
2541	498,966.20	-3.79	434.487	11.74
2542	452,317.60	-9.35	377.364	-13.15
2543	461,321.70	1.99	316.694	-16.08
2544	499,881.80	8.36	372.075	17.49
2545	544,281.00	8.88	388.242	4.35
2546	627,506.32	15.29	419.263	7.99
		Median = 1.96		Median = 7.21

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 (2539,2540,2541,2542,2543,2544,2545,2546)

**แผนภูมิที่ 4.8 แสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรสำนักงานสรรพากรพื้นที่
เชียงใหม่ 2 เปรียบเทียบกับผลการจัดเก็บของกรมสรรพากร**

ที่มา : จากตารางที่ 4.8

4.4 ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ภาษีสรรพากรเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP)

พิจารณาสัดส่วนของผลการจัดเก็บเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด(GPP) จากตารางที่ 4.9 และแผนภูมิที่ 4.9 ซึ่งมีข้อมูลเพียงปีงบประมาณ 2545 พบว่าตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539–2545 เท่ากับร้อยละ 0.45, 0.50, 0.55 , 0.49 , 0.43 , 0.48 และ 0.44 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัดตามลำดับ โดยมีสัดส่วนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 0.48 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ราย แสดงให้เห็นว่าสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 สามารถจัดเก็บภาษีอากรได้เพียงร้อยละ 0.48 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัดเท่านั้น

เมื่อวิเคราะห์อัตราการเปลี่ยนแปลงเป็นรายปีงบประมาณ พบว่าอัตราการเปลี่ยนของผลการจัดเก็บภาษีสรรพากร ไม่มีความสัมพันธ์กับการอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) โดยอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัดมีค่ามัธยฐาน (Median) อยู่ที่ 0.005 ขณะที่อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรนั้นมีค่ามัธยฐาน (Median) อยู่ที่ 7.21 แสดงให้เห็นว่าอัตราการเพิ่มของผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรสูงกว่าอัตราการเพิ่มของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัดค่อนข้างสูง

เมื่อพิจารณาถึงอัตราการเพิ่มของผลการจัดเก็บภาษีสรรพากร จะพบว่ามีอัตราเพิ่มเกือบทุกปี ยกเว้นปี 2542 และ 2543 ที่มีอัตราการเพิ่มลดลง โดยปีงบประมาณ 2542 ลดลงร้อยละ 13.15 และปีงบประมาณ 2543 ลดลงร้อยละ 16.08 ทั้งนี้เนื่องมาจากสถานะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ การปรับลดลง

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากอัตราร้อยละ 10 เป็นร้อยละ 7 การโอนสิทธิในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลไปให้กรมที่ดินจัดเก็บและนำส่งให้ และนับจากปีงบประมาณ 2543 เป็นต้นมา สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 สามารถจัดเก็บภาษีสรรพากรในอัตราที่เพิ่มขึ้นมาโดยตลอด โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.49 , 4.35 และ 7.99 ตามลำดับ

โดยสรุป ในการวัดประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี โดยการเปรียบเทียบอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรกับอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด พบว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรสูงกว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีสรรพากรอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ เนื่องจากรวมสรรพากรได้มีการพัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีเพิ่มมากขึ้น เช่น การนำระบบกำกับดูแลผู้ประกอบการรายตัวมาใช้ในการปฏิบัติงาน การสำรวจแหล่งภาษีอากร การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการยื่นชำระภาษี ทำให้การจัดเก็บภาษีครอบคลุมทั่วถึง และครบถ้วนมากขึ้น

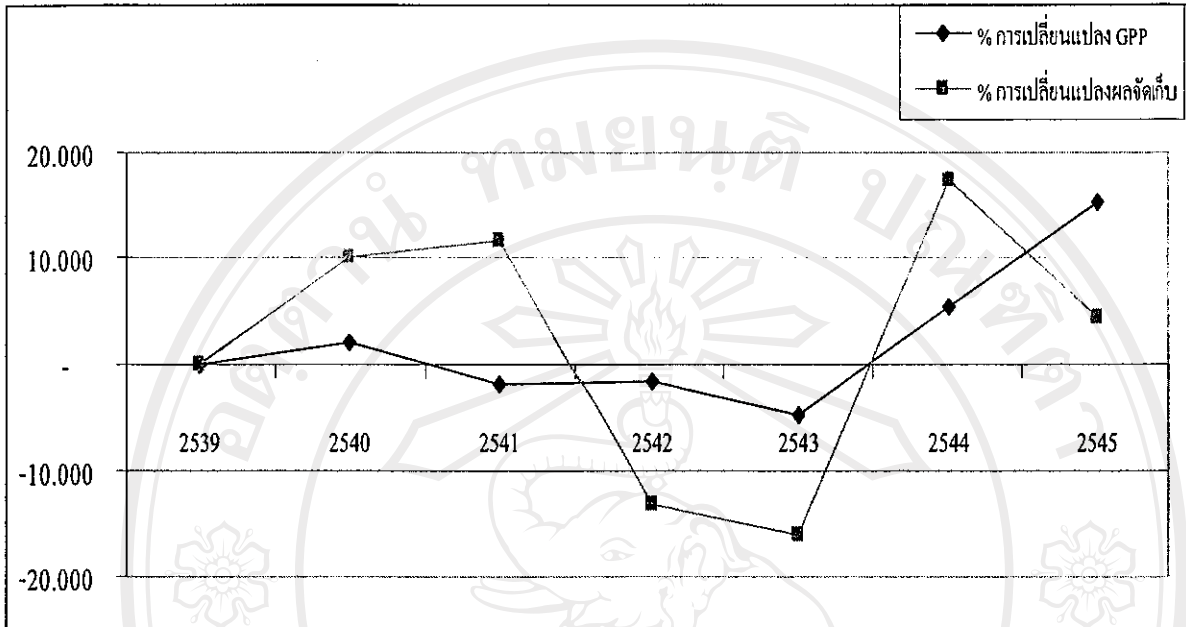
ตารางที่ 4.9 แสดงสัดส่วนผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539 – 2546

ปีงบประมาณ	GPP (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง GPP (ร้อยละ)	ผลจัดเก็บ (ล้านบาท)	อัตราการ เปลี่ยนแปลง ผลจัดเก็บ (ร้อยละ)	สัดส่วน ผลจัดเก็บ ต่อ GPP (ร้อยละ)
2539	78,453.000	-	353.239	-	0.45
2540	79,891.000	1.83	388.835	10.08	0.49
2541	78,420.000	-1.84	434.487	11.74	0.55
2542	76,990.000	-1.82	377.364	-13.15	0.49
2543	73,268.000	-4.83	316.694	-16.08	0.43
2544	77,110.000	5.24	372.075	17.49	0.48
2545	88,893.000	15.28	388.242	4.35	0.44
2546	-		419.263	7.99	
		Median = 0.005		Median = 7.21	Mean = 0.48

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 (2539,2540,2541,2542,2543,2544,2545,2546)

: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนภูมิที่ 4.9 แสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรเปรียบเทียบกับอัตราการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์รวมรวมรายจังหวัด (GPP)

ที่มา : จากตารางที่ 4.9

4.5 ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาษีสรรพากรเปรียบเทียบกับอัตรากำลังเจ้าหน้าที่

สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นข้าราชการและลูกจ้างที่ปฏิบัติงานทั้งในสำนักงานสรรพากรพื้นที่และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา 11 สาขา ในปีงบประมาณ 2539 จำนวน 131 คน เพิ่มเป็นจำนวน 142 คน ในปีงบประมาณ 2540 และมีการเพิ่มอัตรากำลังอีกครั้งในปี 2545 เป็น 165 คน จากการปรับโครงสร้างองค์กรในปีงบประมาณ 2545

พิจารณาจากตารางที่ 4.10 ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2546 พบว่าผลการจัดเก็บภาษีอากรต่อเจ้าหน้าที่ 1 คน โดยเฉลี่ยเท่ากับ 2.612 ล้านบาทต่อคนต่อปี ซึ่งในปีงบประมาณ 2541 เป็นปีที่สามารถจัดเก็บภาษีต่อเจ้าหน้าที่ 1 คน ได้มากที่สุด คือ 3.060 ล้านบาทต่อคน เมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลขของกรมสรรพากรที่จัดเก็บเฉลี่ย 30.352 ล้านบาทต่อเจ้าหน้าที่ 1 คน และของสรรพากรภาค 8 ที่จัดเก็บเฉลี่ย 5.882 ล้านบาทต่อเจ้าหน้าที่ 1 คน ซึ่งตัวเลขของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 ล้วนข้างต่ำ เนื่องจากแหล่งภาษีอากรส่วนใหญ่ของกรมสรรพากรอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล สำหรับในเขตท้องที่สรรพากรภาค 8 นั้น แหล่งภาษีส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ และนิคมอุตสาหกรรมลำพูน เมื่อพิจารณาถึงต้นทุนในการจัดเก็บต่อเจ้าหน้าที่ 1 คน พบว่าโดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 0.201 ล้านบาทต่อคนต่อปี

ตารางที่ 4.10 แสดงประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีสรรพากรเปรียบเทียบกับต้นทุนในการจัดเก็บ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539 – 2546

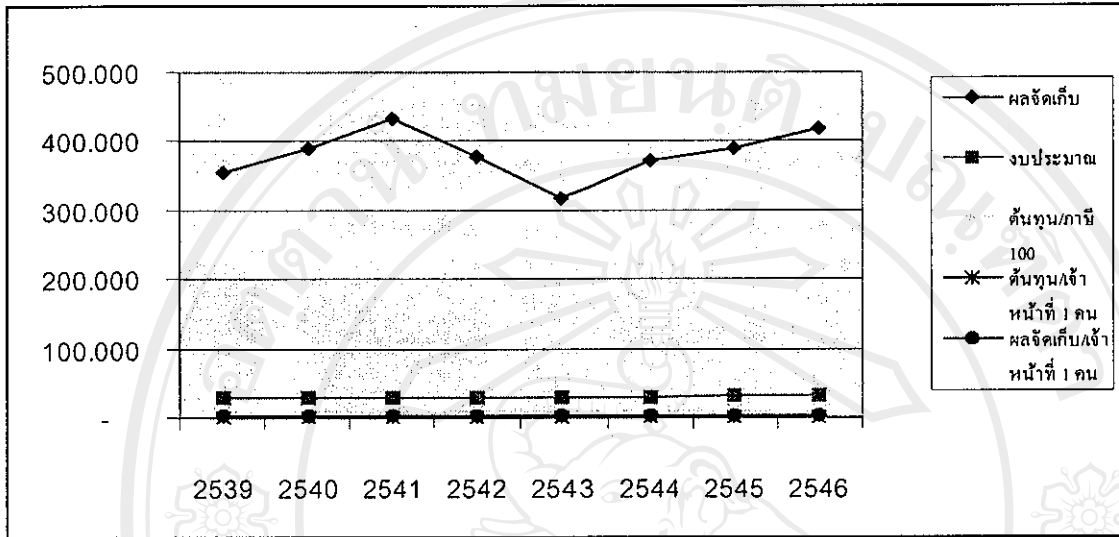
ปี งบประมาณ	ผลจัดเก็บ (ล้านบาท)	งบประมาณ รายจ่าย (ล้านบาท)	อัตราค่าตั้ง เจ้าหน้าที่ (คน)	รายจ่ายต่อ ภาษี 100 บาท (บาท)	รายจ่ายต่อ เจ้าหน้าที่ 1 คน (ล้านบาท)	ผลจัดเก็บต่อ เจ้าหน้าที่ 1 คน (ล้านบาท)
2539	353.239	27.623	131	7.820	0.211	2.696
2540	388.835	28.531	142	7.338	0.201	2.738
2541	434.487	28.725	142	6.611	0.202	3.060
2542	377.364	29.452	142	7.805	0.207	2.657
2543	316.694	28.854	142	9.111	0.203	2.230
2544	372.075	29.756	142	7.997	0.210	2.620
2545	388.242	30.616	165	7.886	0.186	2.353
2546	419.263	30.760	165	7.337	0.186	2.541
				Mean = 7.738	Mean = 0.201	Mean = 2.612

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 (2539,2540,2541,2542,2543,2544,2545,2546)

4.6 ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาษีสรรพากรเปรียบเทียบกับต้นทุนในการจัดเก็บ

ในพิจารณาผลการจัดเก็บภาษีสรรพากร โดยเปรียบเทียบกับต้นทุนในการจัดเก็บ โดยใช้
งบประมาณรายจ่ายเปรียบเทียบกับผลการจัดเก็บในแต่ละปีงบประมาณนั้น จากตารางที่ 4.10 พบว่า
ต้นทุนในการจัดเก็บภาษี 100 บาท โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 7.738 บาท หรือมีต้นทุนในการจัดเก็บภาษีร้อยละ
7 ซึ่งในปี งบประมาณ 2543 เป็นปีที่มีต้นทุนในการจัดเก็บภาษีสูงที่สุด คือ 9.111 บาท ทั้งนี้
เนื่องจากในปีดังกล่าวผลการจัดเก็บได้ลดลงอย่างมาก คือ ลดลงถึงร้อยละ 16.08 แต่ค่าใช้จ่ายในการ
บริหารจัดการเก็บมิได้ลดลง ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ที่เพิ่มขึ้นจะเป็นการเพิ่มขึ้นค่าจ้างและเงินเดือน
ของเจ้าหน้าที่ที่เพิ่มขึ้นทุกปีงบประมาณ แม้จะมีการเกษียณอายุออกไปบ้างแต่มีผลให้ค่าใช้จ่ายลดลง
น้อยมาก

แผนภูมิที่ 4.10 แสดงประสิทธิภาพการจับเก็บภาษีสรรพากรเปรียบเทียบกับต้นทุนในการจัดเก็บ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539 – 2546)

ที่มา : จากตารางที่ 4.10

4.7 วิเคราะห์ความไหวตัวของภาษีสรรพากร

ผลของการประมาณค่าความไหวตัวของภาษีสรรพากร จากการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) โดยวิธี Ordinary Least Squares ในรูป Double Logarithmic Function ประมาณค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีสรรพากรตามแต่ละประเภท ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) กำหนดเป็นรูปสมการได้ดังนี้

4.7.1 ภาษีสรรพากรรวม สมการความไหวตัวของภาษีสรรพากรรวมต่อ GPP

$$\ln T = -2.639 + 0.760 \ln GPP \dots\dots\dots(1)$$

$$(-0.359) \quad (1.166)$$

$$R^2 = 0.214 \quad F\text{-Stat} = 1.359$$

ผลการประมาณค่าจากสมการที่ (1) โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด พบว่ารายได้ภาษีสรรพากรรวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีสรรพากรรวม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีค่าเท่ากับ 0.760 หมายความว่า เมื่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้ภาษีสรรพากรรวมเปลี่ยนแปลงไปเพียงร้อยละ 0.760 ค่า R Square คือ 0.214 ซึ่งแสดงว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีอิทธิพลต่อรายได้ภาษีสรรพากรรวม

เพียงร้อยละ 21.40 นอกนั้นเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ด้วยค่าสถิติ t ที่ได้ พบว่ารายได้ภาษีสรรพากรรวมมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ในระดับค่อนข้างต่ำ

จากค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีสรรพากรรวมที่ประมาณได้มีค่า 0.760 ซึ่งเป็นไปได้ในช่วงเวลาศึกษาครั้งนี้ คือ ระหว่างปี 2539-2546 ระบบภาษีสรรพากรรวมมีความสามารถในการทำรายได้ให้รัฐได้น้อย โดยที่รายได้ภาษีสรรพากรรวมขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) การที่ค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีสรรพากรรวมมีค่าต่ำกว่า 1 แสดงให้เห็นว่า ระบบภาษีสรรพากรรวมมีความสามารถในการทำรายได้ให้แก่รัฐอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

4.7.2 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สมการความไหวตัวของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อ GPP

$$\begin{aligned} \text{Ln PIT} = & 2.971 + 0.189 \text{ Ln GPP} \dots\dots\dots(2) \\ & (-0.359) \quad (1.166) \\ R^2 = & 0.003 \quad \text{F-Stat} = 0.017 \end{aligned}$$

ผลการประมาณค่าจากสมการที่ (2) โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด พบว่ารายได้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีค่าเท่ากับ 0.189 หมายความว่า เมื่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 0.189 ค่า R Square คือ 0.003 ซึ่งแสดงว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีอิทธิพลต่อรายได้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพียงร้อยละ 0.3 นอกนั้นเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ด้วยค่าสถิติ t ที่ได้ พบว่ารายได้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ในระดับค่อนข้างต่ำ

จากค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ประมาณได้มีค่า 0.189 ซึ่งเป็นไปได้ในช่วงเวลาศึกษาครั้งนี้ คือ ระหว่างปี 2539-2546 ระบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสามารถในการทำรายได้ให้รัฐได้น้อย โดยที่รายได้จากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) การที่ค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีค่าต่ำกว่า 1 แสดงให้เห็นว่า ระบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสามารถในการทำรายได้ให้แก่รัฐอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

4.7.3 ภาษีเงินได้นิติบุคคล สมการความไหวตัวของภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อ GPP

$$\text{Ln CIT} = -17.206 + 1.864 \text{ Ln GPP} \dots\dots\dots(3)$$

$$(-0.417) \quad (0.510)$$

$$R^2 = 0.049 \quad F\text{-Stat} = 0.260$$

ผลการประมาณค่าจากสมการที่ (3) โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด พบว่ารายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคล มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีค่าเท่ากับ 1.864 หมายความว่า เมื่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลเปลี่ยนแปลงร้อยละ 1.864 ค่า R Square คือ ซึ่งแสดงว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีอิทธิพลต่อรายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลเพียงร้อยละ 4.9 นอกนั้นเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ด้วยค่าสถิติ t ที่ได้ พบว่ารายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ในระดับก่อนข้างต่ำ

จากค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ประมาณได้มีค่า 1.864 แสดงว่าในช่วงเวลาศึกษาครั้งนี้ คือ ระหว่างปี 2539-2546 ระบบภาษีเงินได้นิติบุคคลมีความสามารถในการทำรายได้ให้รัฐในค่อนข้างมาก โดยที่รายได้จากภาษีเงินได้นิติบุคคลขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) การที่ค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีเงินได้นิติบุคคลมีค่าสูงกว่า 1 แสดงให้เห็นว่า ระบบภาษีเงินได้นิติบุคคลมีความสามารถในการทำรายได้ให้แก่รัฐอยู่ในเกณฑ์สูง

4.7.4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม สมการความไหวตัวของภาษีมูลค่าเพิ่มต่อ GPP

$$\text{Ln VAT} = -10.994 + 1.396 \text{ Ln GPP} \dots\dots\dots(4)$$

$$(-0.621) \quad (0.889)$$

$$R^2 = 0.137 \quad F\text{-Stat} = 0.791$$

ผลการประมาณค่าจากสมการที่ (4) โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด พบว่ารายได้ภาษีมูลค่าเพิ่ม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีมูลค่าเพิ่มต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีค่าเท่ากับ 1.396 หมายความว่า เมื่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้ภาษีมูลค่าเพิ่มเปลี่ยนแปลงไปถึงร้อยละ 1.396 ค่า R Square คือ 0.137 ซึ่งแสดงว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีอิทธิพลต่อรายได้ภาษีมูลค่าเพิ่มเพียงร้อยละ 13.7 นอกนั้นเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ด้วยค่าสถิติ t ที่ได้ พบว่ารายได้ภาษีมูลค่าเพิ่มมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ในระดับก่อนข้างต่ำ

จากค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีมูลค่าเพิ่มที่ประมาณ ได้มีค่า 1.396 ซึ่งแสดงว่าในช่วงเวลาศึกษาครั้งนี้ คือ ระหว่างปี 2539-2546 ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมีความสามารถในการทำรายได้ให้รัฐค่อนข้างมาก โดยที่รายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) การที่ค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีมูลค่าเพิ่มมีค่ามากกว่า 1 แสดงให้เห็นว่า ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมีความสามารถในการทำรายได้ให้แก่รัฐอยู่ในเกณฑ์สูง

4.7.5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ สมการความไหวตัวของภาษีธุรกิจเฉพาะต่อ GPP

$$\text{Ln SBT} = 30.238 - 2.406 \text{ Ln GPP} \dots\dots\dots(5)$$

(0.311) (-0.279)

$$R^2 = 0.015 \quad \text{F-Stat} = 0.078$$

ผลการประมาณค่าจากสมการที่ (5) โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด พบว่ารายได้ภาษีธุรกิจเฉพาะ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีธุรกิจเฉพาะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีค่าเท่ากับ -2.406 หมายความว่า เมื่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้ภาษีธุรกิจเฉพาะเปลี่ยนแปลงไปถึงร้อยละ -2.406 ค่า R Square คือ 0.015 ซึ่งแสดงว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีอิทธิพลต่อรายได้ภาษีธุรกิจเฉพาะเพียงร้อยละ 1.5 นอกนั้นเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ด้วยค่าสถิติ t ที่ได้ พบว่ารายได้ภาษีธุรกิจเฉพาะมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ในระดับค่อนข้างต่ำ

จากค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีธุรกิจเฉพาะที่ประมาณ ได้มีค่า -2.406 ซึ่งแสดงว่าในช่วงเวลาศึกษาครั้งนี้ คือ ระหว่างปี 2539-2546 ระบบภาษีธุรกิจเฉพาะมีความสามารถในการทำรายได้ให้รัฐค่อนข้างน้อย โดยที่รายได้จากภาษีธุรกิจเฉพาะขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) การที่ค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของภาษีธุรกิจเฉพาะมีค่าน้อยกว่า 1 แสดงให้เห็นว่า ระบบภาษีธุรกิจเฉพาะมีความสามารถในการทำรายได้ให้แก่รัฐอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

4.7.6 อากรแสดมปี สมการความไหวตัวของอากรแสดมปีต่อ GPP

$$\text{Ln ST} = -17.721 + 1.711 \text{ Ln GPP} \dots\dots\dots(6)$$

(-0.780) (0.849)

$$R^2 = 0.126 \quad \text{F-Stat} = 0.720$$

ผลการประมาณค่าจากสมการที่ (6) โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด พบว่ารายได้จากอากร

แสดมปี มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของอากรแสดมปีต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีค่าเท่ากับ 1.711 หมายความว่า เมื่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้อากรแสดมปีเปลี่ยนแปลงไปถึงร้อยละ 1.711 ค่า R Square คือ 0.126 ซึ่งแสดงว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีอิทธิพลต่อรายได้อากรแสดมปีเพียงร้อยละ 12.6 นอกนั้นเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ด้วยค่าสถิติ t ที่ได้ พบว่ารายได้อากรแสดมปีมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ในระดับก่อนข้างต่ำ

จากค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของอากรแสดมปีที่ประมาณได้มีค่า 1.711 ซึ่งแสดงว่าในช่วงเวลาศึกษาครั้งนี้ คือ ระหว่างปี 2539-2546 ระบบอากรแสดมปีมีความสามารถในการทำรายได้ให้รัฐค่อนข้างมาก โดยที่รายได้จากอากรแสดมปีขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) การที่ค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของอากรแสดมปีมีค่ามากกว่า 1 แสดงให้เห็นว่า ระบบอากรแสดมปีความสามารถในการทำรายได้ให้แก่รัฐอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

4.7.7 รายได้อื่น สมการความไหวตัวของรายได้อื่นต่อ GPP

$$\text{Ln OT} = 8.350 - 0.712 \text{ Ln GPP} \dots\dots\dots(7)$$

(0.331) (-0.318)

$$R^2 = 0.020 \quad \text{F-Stat} = 0.101$$

ผลการประมาณค่าจากสมการที่ (7) โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด พบว่ารายได้อื่น มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของรายได้อื่นต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีค่าเท่ากับ -0.712 หมายความว่า เมื่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลเปลี่ยนแปลงไปถึงร้อยละ -0.712 ค่า R Square คือ 0.020 ซึ่งแสดงว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีอิทธิพลต่อรายได้อื่นเพียงร้อยละ 2.0 นอกนั้นเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ด้วยค่าสถิติ t ที่ได้ พบว่ารายได้อื่นมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ในระดับก่อนข้างต่ำ

จากค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของรายได้อื่นที่ประมาณได้มีค่า -0.712 ซึ่งแสดงว่าในช่วงเวลาศึกษาครั้งนี้ คือ ระหว่างปี 2539-2546 ระบบภาษีเงินได้นิติบุคคลมีความสามารถในการทำรายได้ให้รัฐค่อนข้างน้อย โดยที่รายได้อื่นขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวล

รวมรายจังหวัด (GPP) การที่ค่าสัมประสิทธิ์ความไหวตัวของรายได้อื่นมีค่ามากกว่า 1 แสดงให้เห็นว่า รายได้อื่นความสามารถในการทำรายได้ให้แก่รัฐอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ผลการประมาณค่าความยืดหยุ่นของภาษีสรรพสามิต จากการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดย Ordinary Lest Square ในรูป Double Logarithmic Function ประมาณค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นของภาษีสรรพสามิตแต่ละประเภทภาษีต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) แล้วเพิ่มตัวแปรหุ่นเข้าไปในสมการ โดยถ้าปีใดมีการใช้มาตรการภาษีโดยจงใจสำหรับประเภทภาษีใด ก็ให้ตัวแปรหุ่นในสมการของภาษีชนิดนั้นมีค่าเท่ากับ 1 แต่ถ้าปีใดไม่มีการใช้มาตรการทางภาษีโดยจงใจ ก็ให้ตัวแปรหุ่นในสมการของภาษีชนิดนั้น สำหรับปีนั้นมีค่าเท่ากับ 0 กำหนดเป็นรูปสมการได้ดังนี้

4.8 วิเคราะห์ความยืดหยุ่นของภาษีสรรพากร

4.8.1 ภาษีสรรพากรรวม สมการความยืดหยุ่นของภาษีสรรพากรรวมต่อ GPP

$$\text{Ln } T = -2.795 + 0.787 \text{ Ln } \text{GPP} - 0.177 \text{ Di} \quad \dots\dots\dots(8)$$

$$(-0.540) \quad (1.715) \quad (-2.467)$$

$$R^2 = 0.688 \quad \text{F-Stat} = 4.414$$

ผลการประมาณค่าจากสมการที่ (8) สามารถตีความได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นภาษีสรรพากรรวม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีค่าเท่ากับ 0.787 หมายความว่าเมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้ภาษีสรรพากรรวมที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 0.787 ค่า R Square คือ 0.688 แสดงว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีอิทธิพลต่อรายได้ภาษีสรรพากรรวมเพียงร้อยละ 68.8 นอกนั้นเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นภาษีสรรพากรรวมด้วยค่า t ที่ได้ พบว่า รายได้ภาษีสรรพากรรวมมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ก่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรคัมมี (Di) มีค่าเท่ากับ -0.177 จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า t ที่ได้พบว่า ตัวแปรคัมมีไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การใช้มาตรการภาษีในช่วงเวลาที่ทำการศึกษามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรายได้ภาษีสรรพากรรวม

จากค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นของภาษีสรรพากรรวมที่ประมาณค่าได้ มีค่า 0.787 แสดงว่า เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ขยายตัวไปร้อยละ 1 รายได้ภาษีสรรพากรรวม ซึ่งได้ขจัดผลของการใช้มาตรการภาษีอากรออกแล้ว จะขยายตัวได้น้อยกว่าร้อยละ 1 จึง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ในช่วงเวลาที่ศึกษาครั้งนี้ คือระหว่าง ปี 2539-2546 ระบบภาษี
สรรพากรรวมมีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจได้ค่อนข้างต่ำ

4.8.2 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สมการความยืดหยุ่นของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อ GPP

$$\text{Ln PIT} = 6.686 - 0.140 \text{ Ln GPP} - 0.007 \text{ Di} \quad \dots\dots\dots(9)$$

$$(0.326) \quad (-0.077) \quad (-0.342)$$

$$R^2 = 0.032 \quad \text{F-Stat} = 0.067$$

ผลการประมาณค่าจากสมการที่ (9) สามารถตีความได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความ
ยืดหยุ่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีค่าเท่ากับ -0.140
หมายความว่าเมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้
รายได้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ -0.140 ค่า R
Square คือ 0.032 แสดงว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีอิทธิพลต่อรายได้ภาษีเงิน
ได้บุคคลธรรมดาเพียงร้อยละ 3.2 นอกนั้นเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น จากการทดสอบ
นัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้วยค่า t ที่ได้
พบว่า รายได้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด
(GPP) ค่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรดัมมี่ (D_i) มีค่าเท่ากับ -0.007 จากการทดสอบนัยสำคัญ
ทางสถิติด้วยค่า t ที่ได้พบว่า ตัวแปรดัมมี่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การใช้มาตรการ
ภาษีในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรายได้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ประมาณค่าได้ มีค่า -
0.140 แสดงว่า เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ขยายตัวไปร้อยละ 1 รายได้ภาษีเงิน
ได้บุคคลธรรมดา ซึ่งได้ขจัดผลของการใช้มาตรการภาษีอากรออกแล้ว จะขยายตัวได้น้อย
กว่าร้อยละ 1 จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในช่วงเวลาที่ศึกษาครั้งนี้ คือระหว่าง ปี 2539-2546
ระบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจได้
ค่อนข้างต่ำ

4.8.3 ภาษีเงินได้นิติบุคคล สมการความยืดหยุ่นของภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อ GPP

$$\text{Ln CIT} = -15.046 + 1.666 \text{ Ln GPP} + 0.146 \text{ Di} \quad \dots\dots\dots(10)$$

$$(-0.334) \quad (0.417) \quad (0.331)$$

$$R^2 = 0.076 \quad \text{F-Stat} = 0.164$$

ผลการประมาณค่าจากสมการที่ (10) สามารถตีความได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นภาษีเงินได้นิติบุคคล ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีค่าเท่ากับ 1.666 หมายความว่าเมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1.666 ค่า R Square คือ 0.076 แสดงว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีอิทธิพลต่อรายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลเพียงร้อยละ 7.6 นอกนั้นเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วยค่า t ที่ได้ พบว่ารายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ก่อนข้างค่า

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรดัมมี่ (D_i) มีค่าเท่ากับ 0.146 จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า t ที่ได้พบว่า ตัวแปรดัมมี่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การใช้มาตรการภาษีในช่วงเวลาที่ทำการศึกษามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคล

จากค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นของภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ประมาณค่าได้ มีค่า 1.666 แสดงว่า เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ขยายตัวไปร้อยละ 1 รายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งได้ขจัดผลของการใช้มาตรการภาษีอากรออกแล้ว จะขยายตัวได้มากกว่าร้อยละ 1 จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในช่วงเวลาที่ศึกษารั้งนี้ คือระหว่าง ปี 2539-2546 ระบบภาษีเงินได้นิติบุคคลมีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจได้ค่อนข้างสูง

4.8.4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม สมการความยืดหยุ่นของภาษีมูลค่าเพิ่มต่อ GPP

$$\text{Ln VAT} = -11.744 + 1.461 \text{ Ln GPP} + 0.005 D_i \quad \dots\dots\dots(11)$$

(-0.593) (0.833) (0.275)

$$R^2 = 0.153 \quad F\text{-Stat} = 0.360$$

ผลการประมาณค่าจากสมการที่ (11) สามารถตีความได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นภาษีมูลค่าเพิ่ม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีค่าเท่ากับ 1.461 หมายความว่าเมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้ภาษีมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1.461 ค่า R Square คือ 0.153 แสดงว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีอิทธิพลต่อรายได้ภาษีมูลค่าเพิ่มเพียงร้อยละ 15.3 นอกนั้นเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นภาษีมูลค่าเพิ่มด้วยค่า t ที่ได้ พบว่ารายได้ภาษีมูลค่าเพิ่มมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ก่อนข้างค่า

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรคัมมี (D_i) มีค่าเท่ากับ 0.005 จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า t ที่ได้พบว่า ตัวแปรคัมมีไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การใช้มาตรการภาษีในช่วงเวลาที่ทำการศึกษามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรายได้ภาษีมูลค่าเพิ่ม

จากค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นของภาษีมูลค่าเพิ่มที่ประมาณค่าได้ มีค่า 1.461 แสดงว่า เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ขยายตัวไปร้อยละ 1 รายได้ภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งได้ขจัดผลของการใช้มาตรการภาษีอากรออกแล้ว จะขยายตัวได้มากกว่าร้อยละ 1 จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในช่วงเวลาที่ศึกษาครั้งนี้ คือระหว่าง ปี 2539-2546 ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจได้ค่อนข้างสูง

4.8.5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ สมการความยืดหยุ่นของภาษีธุรกิจเฉพาะต่อ GPP

$$\text{Ln SBT} = 111.849 - 9.618 \text{ Ln GPP} - 2.116 D_i \quad \dots\dots\dots(12)$$

(1.082) (-1.050) (-1.480)

$$R^2 = 0.364 \quad \text{F-Stat} = 1.144$$

ผลการประมาณค่าจากสมการที่ (12) สามารถตีความได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นภาษีธุรกิจเฉพาะ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีค่าเท่ากับ -9.618 หมายความว่าเมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้ภาษีธุรกิจเฉพาะที่เกิดขึ้น โดยอัตโนมัติเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ -9.618 ค่า R Square คือ 0.364 แสดงว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีอิทธิพลต่อรายได้ภาษีธุรกิจเฉพาะเพียงร้อยละ 36.4 นอกนั้นเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นภาษีธุรกิจเฉพาะด้วยค่า t ที่ได้ พบว่า รายได้ภาษีธุรกิจเฉพาะมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ค่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรคัมมี (D_i) มีค่าเท่ากับ -2.116 จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า t ที่ได้พบว่า ตัวแปรคัมมีไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ การใช้มาตรการภาษีในช่วงเวลาที่ทำการศึกษามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรายได้ภาษีธุรกิจเฉพาะ

จากค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นของภาษีธุรกิจเฉพาะที่ประมาณค่าได้ มีค่า -9.618 แสดงว่า เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ขยายตัวไปร้อยละ 1 รายได้ภาษีธุรกิจเฉพาะ ซึ่งได้ขจัดผลของการใช้มาตรการภาษีอากรออกแล้ว จะขยายตัวได้น้อยกว่าร้อยละ 1 จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในช่วงเวลาที่ศึกษาครั้งนี้ คือระหว่าง ปี 2539-2546 ระบบภาษีธุรกิจเฉพาะมีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจได้ค่อนข้างต่ำ

4.8.6 อากรแสดมปี สมการความยืดหยุ่นของอากรแสดมปีต่อ GPP

$$\text{Ln ST} = -17.721 + 1.711 \text{ Ln GPP} \quad \dots\dots\dots(13)$$

(0.780) (-1.050)

$$R^2 = 0.126 \quad \text{F-Stat} = 0.720$$

ผลการประมาณค่าจากสมการที่ (13) สามารถตีความได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นอากรแสดมปี ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีค่าเท่ากับ 1.711 หมายความว่าเมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้อากรแสดมปีที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1.711 ค่า R Square คือ 0.126 แสดงว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีอิทธิพลต่อรายได้อากรแสดมปีเพียงร้อยละ 12.6 นอกนั้นเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นอากรแสดมปีด้วยค่า t ที่ได้ พบว่า รายได้อากรแสดมปีมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ก่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรดัมมี่ (D) ไม่มี เนื่องจากในช่วงเวลาการศึกษาครั้งนี้ไม่มีการใช้มาตรการภาษี

จากค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นของอากรแสดมปีที่ประมาณค่าได้ มีค่า 1.711 แสดงว่า เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ขยายตัวไปร้อยละ 1 รายได้อากรแสดมปี ซึ่งได้ขจัดผลของการใช้มาตรการภาษีออกแล้ว จะขยายตัวได้มากกว่าร้อยละ 1 จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในช่วงเวลาที่ศึกษาครั้งนี้ คือระหว่าง ปี 2539-2546 ระบบอากรแสดมปีมีความสามารถในการรักษาสถียรภาพทางเศรษฐกิจได้ค่อนข้างสูง

4.8.7 รายได้อื่น สมการความยืดหยุ่นของรายได้อื่นต่อ GPP

$$\text{Ln OT} = 8.350 - 0.712 \text{ Ln GPP} \quad \dots\dots\dots(14)$$

(0.331) (-0.318)

$$R^2 = 0.020 \quad \text{F-Stat} = 0.101$$

ผลการประมาณค่าจากสมการที่ (14) สามารถตีความได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นรายได้อื่น ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีค่าเท่ากับ -0.712 หมายความว่าเมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้รายได้อื่นที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ -0.712 ค่า R Square คือ 0.020 แสดงว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) มีอิทธิพลต่อรายได้อื่นเพียงร้อยละ 2.0 นอกนั้นเป็นอิทธิพลจากปัจจัยอื่น จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่น

รายได้อื่นด้วยค่า t ที่ได้ พบว่า รายได้รายได้อื่นมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ก่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรคัมมี (D_t) ไม่มี เนื่องจากในช่วงเวลาการศึกษาครั้งนี้ไม่มีการใช้มาตรการภาษี

จากค่าสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นของรายได้อื่นที่ประมาณค่าได้ มีค่า -0.712 แสดงว่า เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (GPP) ขยายตัวไปร้อยละ 1 รายได้รายได้อื่น ซึ่งได้ขจัดผลของการใช้มาตรการภาษีอากรออกแล้ว จะขยายตัวได้น้อยกว่าร้อยละ 1 จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในช่วงเวลาที่ศึกษาครั้งนี้ คือระหว่าง ปี 2539-2546 ระบบรายได้อื่นมีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจได้ก่อนข้างต่ำ

The logo of Chiang Mai University is a circular emblem. In the center is a detailed illustration of an elephant standing and facing left. Above the elephant's head is a traditional Thai oil lamp (diya) with a flame. The entire emblem is enclosed within a circular border. The Thai text 'มหาวิทยาลัยเชียงใหม่' is written along the top inner edge of the circle, and 'CHIANG MAI UNIVERSITY 1964' is written along the bottom inner edge. There are decorative floral motifs on either side of the elephant.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved